

Sygn. akt IV U 1031/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania M. K. następcy prawnego R. C.

od dwóch decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 12 kwietnia 2012 r. oraz z dnia 8 sierpnia 2012 r. Nr (...) - (...)

w sprawie R. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

I. zmienia zaskarżone decyzje i ustala R. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od dnia 01 marca 2012 r. do dnia 28 maja 2014 r. płatne do rąk M. K.,

II. w pozostałej części oddala odwołania,

III. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt IV U 1031/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z (...) organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu R. C. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 1 marca 2012r. W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Od decyzji tej odwołanie wniósł ubezpieczony R. C., domagając się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W uzasadnieniu odwołania podniósł, iż od 1997r., kiedy miał wypadek przy pracy, jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji. Na skutek wypadku doznał urazu kręgosłupa w odcinku lędźwiowym. W maju 2010r. przebył leczenie operacyjne kręgosłupa szyjnego z powodu przepukliny dyskowej z towarzyszącą mielopatią na poziomie C3-C4. Wymaga stałej opieki osób drugich. Schorzenie

kręgosłupa szyjnego pojawiło się po wypadku przy pracy w 1997r. Obecny stan zdrowia ma związek z wypadkiem przy pracy, ponieważ mielopatia nie wystąpiłaby, gdyby nie pozycja ciała, w której musi się przez cały czas znajdować. Korzysta z wózka elektrycznego (k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 28 marca 2012r. nie stwierdziła u wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Nadto Komisja stwierdziła, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy z ogólnego stanu zdrowia do 31 marca 2017r. (k. 4).

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt IV U (...).

Zaskarżoną decyzją z 8 sierpnia 2012r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu R. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy, jednakże całkowita niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

Od decyzji tej odwołanie wniósł ubezpieczony R. C., domagając się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W uzasadnieniu odwołania podniósł, iż od 1997r., kiedy miał wypadek przy pracy, jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji. Na skutek wypadku doznał urazu kręgosłupa w odcinku lędźwiowym. W maju 2010r. przebył leczenie operacyjne kręgosłupa szyjnego z powodu przepukliny dyskowej. Ma niedowład czterokończynowy spastyczny w przebiegu mielopatii szyjnej. Wymaga stałej opieki osób innych. Obecny stan zdrowia ma związek z wypadkiem przy pracy. Korzysta z wózka elektrycznego (k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 25 lipca 2012r. stwierdziła u wnioskodawcy całkowitą niezdolność do pracy z ogólnego stanu zdrowia, natomiast nie istnieje niezdolność do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (k. 2).

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt IV U (...).

Postanowieniem z 28 września 2012r. sprawę o sygnaturze IV U (...)połączono ze sprawą IV U (...) celem łącznego rozpoznania i wyrokowania.

W toku postępowania rozpoznawczego ubezpieczony R. C. zmarł (akt zgonu k. 179, 182).

Postanowieniem z 23 września 2014r. Sąd Okręgowy zawiesił postępowanie (k. 185).

Postanowieniem z 24 września 2014r. Sąd Okręgowy podjął zawieszony postępowanie. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą IV U (...).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. C. ur. (...) był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od 30 lipca 1998r. do 29 lutego 2012r. (k. 22, 27, 36, 52, 71, 115 akt rentowych). W dniu 26 lutego 2010r. wystąpił z wnioskiem o skierowanie do lekarza orzecznika ZUS celem ponownego ustalenia niezdolności do pracy w związku z pogorszeniem się stanu zdrowia (k. 171 akt rentowych). Lekarz Orzecznik orzeczeniem z 7 maja 2010r. ustalił, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do 29 lutego 2012r.; data powstania całkowitej niezdolności do pracy: trudno ustalić i istniała na dzień 1 lutego 2010r.; całkowita niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy (k. 175 akt rentowych). Orzeczenie to stało się podstawą do wydania decyzji z 25 maja 2010r. odmawiającej R. C. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (k.179 akt rentowych). Wnioskodawca odwołał się do Sądu Okręgowego w Siedlcach od w/w decyzji organu rentowego. Na skutek odwołania Sąd Okręgowy w Siedlcach postanowieniem z 16 maja 2012r. uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał sprawę do ZUS celem ponownego rozpoznania (k.242 akt rentowych).

W dniu 26 stycznia 2012r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Lekarz Orzecznik ZUS w orzeczeniu z 14 marca 2012r. stwierdził, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 31 marca 2015r.; data powstania częściowej niezdolności do pracy: nadal; częściowa niezdolność do pracy pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy i pozostaje w związku ze stanem narządu ruchu (k. 212 akt rentowych). Ubezpieczony złożył sprzeciw od powyższego orzeczenia, podnosząc, iż jego stan zdrowia bardzo się pogorszył (k. 213). R. C. przebadła Komisja Lekarska ZUS, która w orzeczeniu z 28 marca 2012r. stwierdziła, iż jest on całkowicie niezdolny do pracy do 31 marca 2017r.; data powstania całkowitej niezdolności do pracy: nadal; całkowita niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy; nie stwierdzono niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (k. 216). Orzeczenie to stało się podstawą do wydania decyzji z 12 kwietnia 2012r. odmawiającej ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 1 marca 2012r.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy z wniosku z 26 lutego 2010r. organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika, który orzeczeniem z 13 czerwca 2012r. stwierdził, że jest on całkowicie niezdolny do pracy do 31 marca 2017r.; data powstania całkowitej niezdolności do pracy: trudno ustalić, ale istniała na dzień 1 lutego 2010r.; całkowita niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy (k.247 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu wniesionego przez ubezpieczonego Komisja Lekarska ustaliła, że jest on całkowicie niezdolny do pracy do 31 marca 2017r.; data powstania całkowitej niezdolności do pracy: trudno ustalić, ale istniała na dzień 1 lutego 2010r.; całkowita niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy (k.254 akt rentowych). Orzeczenie to stało się podstawą do wydania decyzji z 8 sierpnia 2012r. odmawiającej wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (k. 255 akt rentowych).

Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy neurologa E. K. i ortopedy K. K.. Biegli opiniujący wspólnie w swojej opinii (k. 27-30) stwierdzili u ubezpieczonego zaawansowane zmiany dyskopatyczno-zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego ze stenozą kanału kręgowego i ogniskiem mielopatii na poziomie C3/C4, niedowład czterokończynowy z przewagą w kończynie górnej lewej i kończynie dolnej prawej, stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii C3-C6 z odbarczeniem rdzenia i stabilizacją w dn. 10 maja 2010r., stan po leczeniu operacyjnym spondylozy lędźwiowej z odbarczeniem L3-L5 i stabilizacją L3-S1 w dn. 25 czerwca 2012r. W ocenie biegłych ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy od 1 marca 2012r., przyczyną niezdolności jest ogólny stan zdrowia, niezdolność do pracy jest trwała, badany jest niezdolny do samodzielnej egzystencji w okresie od 1 czerwca 2012r. do 31 grudnia 2012r. W uzasadnieniu opinii biegli wskazali m.in., że przyczyną niezdolności do pracy jest ogólny stan zdrowia: zaawansowane zmiany dyskopatyczno-zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i L-S z wtórną stenozą kanału kręgowego i ogniskiem uszkodzenia rdzenia szyjnego na poziomie C3-C4. W wykonanych badaniach (...) kręgosłupa szyjnego i L – S nie stwierdzono zmian pourazowych w strukturach kostnych i w kanale kręgowym. Wobec powyższego orzeczona niezdolność do pracy nie ma związku z wypadkiem przy pracy w dniu 18 października 1997r.

Pełnomocnik R. C. w piśmie procesowym z 20 listopada 2012r. wnosił o dopuszczenie opinii uzupełniającej, w której biegli wypowiedzą się, czy schorzenia powoda w postaci zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa szyjnego, stenoza kanału kręgowego i mielopatia szyjna na poziomie C3 i C4 mogą pozostawać w związku z obrażeniami doznanymi przez powoda w wyniku wypadku przy pracy w 1997r. w postaci uszkodzenia kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego (k. 54).

Sąd uwzględnił wniosek pełnomocnika ubezpieczonego i dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłych, których zobowiązał do ustosunkowania się do zastrzeżeń z pisma z 20 listopada 2012r.

W opinii uzupełniającej biegli podtrzymali swoją opinię główną i wskazali, że schorzenia powoda w postaci zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych kręgosłupa ze stenozą kanału kręgowego i ogniskiem uszkodzenia rdzenia szyjnego na poziomie C3-C4 nie pozostają w związku przyczynowo – skutkowym ze stwierdzonym wypadkiem przy pracy w dniu 18 października 1997r. W wymienionym wypadku w wyniku dźwignięcia wystąpił ostry zespół bólowy kręgosłupa L-S z zespołem korzeniowym prawostronnym w przebiegu zmian dyskopatycznych na poziomie L4-L5-S1. Badany nie doznał wtedy zmian urazowych kręgosłupa L-S w zakresie struktur kostnych i elementów

nerwowych. Bezpośrednio po zdarzeniu wypadkowym nie był hospitalizowany. Stwierdzone schorzenia mają etiologię zwyrodnieniowo-przeciążeniową i są schorzeniami samoistnymi, a nie urazowymi (k. 60).

W piśmie procesowym z 14 stycznia 2013r. pełnomocnik ubezpieczonego podnosił, że w czerwcu 2012r. wnioskodawca przeszedł zabieg operacyjny i był pod opieką neurochirurga, który stwierdził, że jego stan może mieć związek z wypadkiem z 1997r. Pełnomocnik wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu neurochirurgii, który wypowie się, czy schorzenia powoda w postaci zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa szyjnego, stenoza kanału kręgowego i mielopatia szyjna na poziomie C3 i C4 mogą pozostawać w związku z obrażeniami doznanymi przez powoda w wyniku wypadku przy pracy w 1997r. w postaci uszkodzenia kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego (k. 66).

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego neurochirurga Jacka K. O..

Biegły w swojej opinii (k. 75-76) rozpoznał u badanego przebyty uraz odcinka lędźwiowego – wypuklina dysku (...) – wypadek w pracy w 1997r., zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego ze zwężeniem kanału kręgowego i (...), stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii szyjnej ze stabilizacją C3-C6 (2010r.), stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii lędźwiowej z (...) i stabilizacją (...) (2012r.). W ocenie biegłego R. C. jest częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem w pracy w 1997r., jest całkowicie niezdolny do pracy z ogólnego stanu zdrowia – trwale, jest niezdolny do samodzielnej egzystencji od 1 czerwca 2012r. do 31 grudnia 2013r. W uzasadnieniu opinii biegły wskazał m.in., że częściowa niezdolność do pracy jest następstwem urazu przeciążeniowego kręgosłupa lędźwiowego z wypukliną dysku (...) w wypadku w pracy w 1997r.

W piśmie procesowym z 24 kwietnia 2013r. pełnomocnik wnioskodawcy podnosił, że opinia nie zawiera odpowiedzi na pytania postawione w piśmie procesowym z 15 stycznia 2013r. Wnosił o zobowiązanie biegłego do ustosunkowania się do zarzutów z w/w pisma (k. 82).

Organ rentowy kwestionował opinię neurochirurga i wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego lekarza neurochirurga. Przewodniczący Komisji Lekarskiej wskazał, że opinia biegłego jest lakoniczna, biegły nie przedstawił żadnych wyników badań. W opinii znajdującej się w aktach sprawy IV U (...)biegły ortopeda-traumatolog, neurolog, neurochirurg i neurotraumatolog stwierdzili całkowitą niezdolność do pracy bez związku z przebyłym wypadkiem w 1997r. (k. 83-85).

Sąd zwrócił akta biegłemu neurochirurgowi celem uzupełnienia opinii.

W opinii uzupełniającej biegły wskazał, że brak jest podstaw do uznania, że ograniczenie ruchomości kręgosłupa i transpozycja tułowia w jedną stronę spowodowane urazem a następnie rozwijaniem zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa lędźwiowego, skutkowało zwyrodnieniem kręgosłupa w odcinku szyjnym. Schorzenia kręgosłupa szyjnego nie pozostają w związku przyczynowo - skutkowym z urazem w 1997r. Częściowa niezdolność do pracy jest następstwem urazu przeciążeniowego kręgosłupa lędźwiowego z wypukliną dysku (...) w wypadku w pracy w 1997r. Opiniowany otrzymywał odpowiednie świadczenia rentowe od 1998r. do 29 lutego 2012r. W tym zakresie nie doszło do poprawy stanu zdrowia wobec powyższego nie ustala nagle przyczyna sprawcza wypadku z 1997r. w stosunku do orzekanej (wielokrotnie) w latach 1998 - 2012r. częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem (k. 103).

W piśmie procesowym z 13 stycznia 2014r. pełnomocnik R. C. wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ortopedy-traumatologa oraz neurochirurga, podnosząc, iż od lutego 2012r. nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia ubezpieczonego, będące konsekwencją wypadku z 1997r., skutkujące całkowitą niezdolnością do pracy (k. 121).

Sąd dopuścił dowód z opinii innego biegłego neurochirurga, w osobie T. K..

Biegły w swojej opinii (k. 131-134) uznał badanego za całkowicie niezdolnego do pracy w związku z przebyłym wypadkiem. Wskazał, że do 2012r. ubezpieczony otrzymywał świadczenia rentowe uznane przez organy orzecznicze jako następstwo przebytego wypadku. Dyskopatia z mielopatią szyjną nie są następstwem wypadku. W 2012r. doszło do pogorszenia zlokalizowanego w odcinku lędźwiowym, na tyle istotnego, że wymagającego dużego zabiegu

operacyjnego. Aktualny stan neurologiczny nie jest wynikiem leczonej dyskopatii szyjnej, ale niestabilności z dyskopatią lędźwiową – będącą (do 2012r.) uznaną za następstwo przebytego wypadku. W 2012r. doszło do istotnego jej pogorszenia.

Organ rentowy kwestionował powyższą opinię i wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego neurochirurga i neurologa. Przewodniczący Komisji Lekarskich przy II Oddziale ZUS w W. kwestionował związek całkowitej niezdolności do pracy z wypadkiem przy pracy w 1997r. Wskazał na istnienie niespójności w opiniach biegłych w zakresie czasokresu orzeczonej całkowitej niezdolności do pracy jak również jej związku z przebyłym wypadkiem przy pracy w 1997r. Niewątpliwym jest istnienie procesu najprawdopodobniej zwyrodnieniowego, który nie powinien być wiązany przyczynowo z przebyłym urazem przeciążeniowym przed laty, który skutkowało wystąpieniem ostrego zespołu bólowego – korzeniowego z poziomu L4/L5 u osoby już z obecnością zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych na tym poziomie, leczonym wówczas zachowawczo, bez interwencji zabiegowych (k. 147-150).

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego neurochirurga A. M..

Biegła w swojej opinii (k. 159-161) rozpoznała u badanego stan po urazie przeciążeniowym kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego w 1997r., zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowo-krzyżowym, stan po leczeniu operacyjnym wielopoziomowej choroby zwyrodnieniowej w odcinku szyjnym kręgosłupa w 2010r., ognisko mielopatyczne rdzenia kręgowego w odcinku szyjnym, stan po leczeniu operacyjnym wielopoziomowej choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa w odcinku lędźwiowo-krzyżowym w 2012r., niedowład czterokończynowy z przewagą do kończyn dolnych. W ocenie biegłej opiniowany jest częściowo trwale niezdolny do pracy w związku ze zdarzeniem z dnia 18 października 1997r., jest całkowicie trwale niezdolny do pracy z powodu chorób samoistnych – ogólnego stanu zdrowia, jest niezdolny do samodzielnej egzystencji od 1 czerwca 2012r. do 31 grudnia 2015r. W uzasadnieniu biegła wskazała m.in., że po zdarzeniu w pracy w dniu 18 października 1997r. ubezpieczony był leczony w Oddziale Neurologicznym Szpitala Wojewódzkiego w S.. Wykonano wówczas badania, które wykazały istnienie zmian zwyrodnieniowych w stawach międzykręgowych. Zdaniem biegłej zmiany zwyrodnieniowe kostne nie powstały w ciągu dwóch miesięcy po zdarzeniu z 18.10.1997r. Na ich powstanie potrzeba co najmniej kilku lat. W chwili urazu u opiniowanego już istniała choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa w odcinku lędźwiowo-krzyżowym. Gdyby wykonano u R. C. badanie (...) prawdopodobnie wykazałoby zmiany zwyrodnieniowe także w dysku w postaci jego odwodnienia, co jest przejawem długo trwającej choroby zwyrodnieniowej. Powstaniu zmian zwyrodnieniowych sprzyjała praca mechanika maszyn rolniczych, wykonywana przez opiniowanego. Dalej biegła wskazała, że prawdopodobnie przy diagnostyce (...), zdarzenie z 1997r. nie zostałyby uznane za wypadek przy pracy, tylko zaostrzenie choroby samoistnej. Ponieważ nie nastąpiła istotna poprawa stanu opiniowanego po zdarzeniu z 1997r., biegła proponuje uznanie dalej częściowej niezdolności do pracy.

W piśmie z 8 lipca 2014r. pełnomocnik ubezpieczonego wniósł zastrzeżenia do powyższej opinii, wskazując, że biegła wyprowadziła całkowicie dowolne wnioski, oparte na domysłach, podważające nawet dotychczasowe ustalenia lekarzy orzeczników ZUS, którzy uznali ubezpieczonego za niezdolnego do pracy w związku z wypadkiem w 1997r. Biegła nie uzasadniła swego wniosku o częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w odniesieniu do stanu zdrowia ubezpieczonego (k. 171).

Organ rentowy również wniósł zastrzeżenia do wywołanej opinii biegłego neurochirurga i wniósł o wywołanie opinii innego biegłego lekarza neurochirurga. Przewodniczący Komisji Lekarskich przy II Oddziale ZUS w W. podniósł, że sama biegła wielokrotnie podkreśla, że stwierdzane zmiany u badanego są wynikiem schorzenia samoistnego – zmian zwyrodnieniowych. Wnosił o ponowną ocenę niezdolności do pracy w związku z wypadkiem (k. 172-174).

W piśmie z 12 sierpnia 2014r. pełnomocnik ubezpieczonego zawiadomił, że w dniu 28 maja 2014r. R. C. wraz z żoną A. C. zginęli w wypadku samochodowym; wnosił o zawieszenie postępowania i wskazał dane następców prawnych wnioskodawcy (k. 178).

W piśmie z 22 września 2014r. do udziału w sprawie zgłosił się pełnomocnik M. K., córki zmarłego R. C., wskazując, że jego mocodawczyni prowadziła z ubezpieczonym wspólne gospodarstwo domowe (k. 180). M. K. jest córką R. C. (k. 183). Zamieszkuje ona pod tym samym adresem, co ubezpieczony (k. 178, 180).

W piśmie z 4 listopada 2014r. pełnomocnik M. K. przyłączył się do dotychczasowego stanowiska ubezpieczonego i pełnomocnika ubezpieczonego. Wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od 1 marca 2012r. do 28 maja 2014r. wskazując, że jedyną miarodajną opinią w niniejszej sprawie jest opinia biegłego T. K. (k. 190-192).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest częściowo uzasadnione.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz.1673 ze zm.) na skutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy.

Na okoliczność istnienia u R. C. niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, Sąd przeprowadził dowody z czterech opinii biegłych sądowych: jedną opinię neurologa i ortopedy oraz trzy opinie neurochirurgów. Dwie opinie neurochirurgów: Jacka K. O. i A. M. stwierdzają, że R. C. był częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy oraz całkowicie niezdolny do pracy i niezdolny do samodzielnej egzystencji z tzw. ogólnego stanu zdrowia, z przyczyn chorób samoistnych. Sąd podzielił te dwie opinie. Są one ze sobą zbieżne. Wypada zauważyć, że od 1998r. do 2012r. wnioskodawca miał przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Prawo do tego świadczenia było wydawane na podstawie orzeczeń lekarzy orzeczników ZUS. Trzeba mieć również na względzie opinię biegłego neurologa E. K., która uznała, że nie istnieje w ogóle niezdolność do pracy związana z wypadkiem przy pracy. W tym kontekście opinia biegłego T. K. jest odosobniona, ponieważ jedynie ten biegły stwierdził, że u ubezpieczonego istniała całkowita niezdolność do pracy w związku z wypadkiem przy pracy R. C.. Sąd nie podzielił tej opinii.

Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie wskazuje, że ubezpieczony spełniał wszystkie warunki zawarte w cytowanym wyżej przepisie. Fakt zaistnienia wypadku przy pracy był w sprawie bezsporny. Odnośnie warunku niezdolności do pracy, Sąd podzielił dwie opinie neurochirurgów: Jacka K. O. i A. M., ponieważ zostały wydane przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską.

Zgodnie z art. 136 ust. 1 i ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Osoby wymienione w ust. 1 mają prawo do udziału w dalszym prowadzeniu postępowania o świadczenia, nieukończonego wskutek śmierci osoby, która o te świadczenia wystąpiła.

W związku z powyższym Sąd orzekł, że prawo do renty ustalonej R. C. płatne jest do rąk M. K..

W pozostałym zakresie (co do całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy) odwołanie podlegało oddaleniu, z przyczyn wyżej omówionych.

Orzeczenie o kosztach zostało wydane na podstawie art. 100 kpc, z uwagi na częściowe uwzględnienie roszczeń.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴ § 2 i § 1 kpc orzekł jak w wyroku.